

FAMILJ

Linda H
Axelsson
Familjeredaktör

Webb, data, lön och redovisning är bara några av de saker som Annette Uhlin har jobbat med inom landstinget.

FOTO: MIKAEL SVENSSON

■ ANNETTE UHLIN

Fyller: 50 år i morgon.
Bor: På Duvedal i Motala.
Familj: Fyra döttrar. Jessica, 25 år, Johanna, 22, Cassandra, 19, och Michelle, 17.
Husdjur: Tre katter. Birmorna Gizmo och Embla samt huskatten Roxie.
Sysselsättning: Arbetar med administration inom landstinget.
Intressen: Umgås med vänner, läsa, gå på bio, katter.
Gör en ledig dag: Sover länge och skrotar omkring i morgonrock. Tittar på film.
Skulle vilja kunna: Måla och tapetsera själv.
Dröm: Att få simma med delfiner.
Dåligt samvete för: Städningen. Och källaren – den behöver rensas.
Pinsamt minne: Jag blir väldigt kärvtänkt när jag har fått lite för mycket att dricka. Det var en personalfest när jag tydligen pussade både manliga och kvinnliga kollegor.
Firar födelsedagen: Det blir inget stort firande, men jag ska ha öppet hus för dem som vill komma.

Annette Uhlin valde att byta jobb.
Hon vet vad utbrändhet innebär och vill inte gå in i väggen en gång till.

”Jag är alldeles för snäll”

■ HAR DEN ÄRAN

Jag parkerar i en snödriva under en hängbjörk med grenar tjocka av rimfrost. Garageuppfarten är väl-skottad och ser lockande ut, men jag vill inte stöta mig med grannarna i fler-familjshuset Annette bor i.

– Du hade kunnat ställa dig där. Det är bara jag och Michelle som bor här numera, säger Annette när jag hänger av mig i tamburen.

– Fast min dotter Cassandra flyttar nog hem igen om en månad. Hon skaffade eget i oktober, men har ångrat sig.

Är det inte flera lägenheter i huset?
– Det var två från början. Min före detta man och jag hyrde ut övervåningen när vi köpte huset 1986, men när vi fick vår tredje dotter blev det för litet. Vi renoverade och gjorde om till enfamiljshus.

Hur orkar du städa allt det här? frågar jag när vi har krupit upp i varsin

soffa framför tv:n, där Annette gärna sätter på någon film och kurar ihop sig i duntäcket lata helgförmiddagar.

– Det gör jag inte. Men Michelle hjälper till och så har jag lärt mig att inte bry mig om dammråttorna i hörnen. Jag har varit tvungen. Jag fick lära mig det på en stresshanteringskurs när jag hade gått in i väggen för några år sedan.

Utbrändheten kom 2003 när hon jobbade med redovisning inom landstinget. Det tog två år att komma tillbaka. Numera känner hon igen tecknen och vet när det är dags att dra i nödbromsen.

– I våras var det nära igen. Jag blev totaldeprimerad och tyckte inte att någonting kändes roligt.

För mycket att göra

Då jobbade Annette med externa avtal inom landstinget – service-tjänster som landstinget köper in, så som vaktmästeri och post.

– Jag hade haft alldeles för mycket

att göra en längre tid. När vi bytte avtal för vaktmästeriet i höstas blev kraven mycket tuffare.

Medan Annette berättar hoppar Roxie, en av husets tre katter, upp i soffan. Hon kliver rakt över anteckningsblocket och lägger sig tillrätta på soffryggen. Totalt avslappnad.

Vill till kundtjänst

– För mig var det jättesvårt att kräva förändringar av dem som jobbar på vaktmästeriet eftersom vi hade jobbat ihop i flera år och har en kompisrelation. Det går säkert om man är rätt person, men jag är alldeles för snäll och tar åt mig. Till slut fixade jag det inte längre.

Annette valde att byta arbetsuppgifter. Förra måndagen började hon på ny kula. På fredagar finns hon i receptionen på lasarettet i Motala. Måndag till torsdag bygger hon upp en sökdata i Linköping.

– Jag hoppas att det på sikt kan leda

till ett jobb inom kundtjänst. Med all min kunskap kan jag göra nytta där. Under de 30 år jag har jobbat inom landstinget har jag sysslat med allt från lön och redovisning till webb och data.

Annette tror också att det skulle passa henne med tanke på att hon tycker om att träffa och hjälpa människor.

Hur klarar sig katterna när du pendlar till Linköping?

– De har sällskap av varandra och så går mina föräldrar hit till dem, säger Annette och berättar att föräldrarna bor i huset på andra sidan staketet – de flyttade dit när hon var 14 år.

– Utan dem skulle jag aldrig ha klarat av att bo kvar här efter skilsmässan. De har ställt upp väldigt mycket med ungarna. Och när de jobbar i sin trädgård fortsätter de i min.

LINDA H AXELSSON
013-28 0191

linda.h.axelsson@corren.se